

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Boico Victor, Pitic Mariana, Bejenaru Iurie, Burduh Victor,

juducând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui,

Șișcov Petru xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.06.2014 – 22.12.2015;

Instanța de apel: 01.02.2016 – 29.02.2016;

29.05.2017- 31.01.2018;

11.10.2019 – 10.03.2020;

Instanța de recurs: 03.11.2016 – 21.03.2017;

18.03.2019 – 25.06.2019;

23.07.2020 – 25.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 22 decembrie 2015, Șișcov Petru a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 190 alin. (5) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost revocată măsura de asigurare aplicată prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2014 prin care a fost aplicat sechestru pe stația de prelucrare a petrolului de model „ H-60,, (TY 36479 – 003 – 10246819 - 2004) transmis pentru păstrare SRL „ACTIVRUT,, cu sediu în mun. Chișinău str. V. Alecsandri, 119-A, IDNO xxxxxxxxxxxxxx, c/b xxxxxxxxxxxxxx.”.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că Șișcov Petru este pus sub învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod penal pentru faptul că, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, la 27 ianuarie 2011, din motiv de profit, din numele Companiei „Everes Trading Corp” a încheiat cu SRL „Reotek” contractul nr. 0111 privind livrarea Utilajului - instalație de prelucrare a petrolului de

dimensiuni mici de model „H-60” (TY 3647- 003-10246819-2004) transmis spre realizare de Bagandov Magomedshapi Musaevici.

Conform condițiilor contractuale, SRL „Reotek” urma să livreze către Compania din zona „off-shore”, „Everest Trading Corp” Belize, utilajul menționat, iar ultimii se obligau să achite costul utilajului în sumă de 646.000 USD.

La 25 februarie 2011, SRL „Reotek” cu acordul lui Bagandov Magomedshapi Musaevici a efectuat livrarea utilajului la adresa indicată în contract și anume, în Republica Moldova, or. Sîngerei str. Ocolirii nr.3 (Obeznaia), însă Compania „Everes Trading Corp” în persoana directorului Șișcov Petru, pentru a obține încrederea din partea reprezentanților Companiei „Reotek” a achitat tranșa de 250.000 USD, garantând achitarea deplină după descărcarea și instalarea utilajului.

Ulterior, după ce utilajul de model „H-60” a fost instalat pe teritoriul amplasat pe str. Ocolirii nr. 3 (Obeznaia) or. Sîngerei și a fost testat de către angajații SRL „Reotek”, Petru Șișcov a asigurat achitarea în termeni cât mai restrânși, iar ulterior sub diferite pretecții a refuzat să achite utilajul livrat. Întru atingerea scopului său infracțional și anume pentru a obține careva avantaje economice pe viitor, ca de exemplu, obținerea de credite bancare sau achitarea dividendelor către Compania „Everes Trading Corp” aflat în zona „off-shore” care aparține, Petru Șișcov din numele Companiei „Everes Trading Corp” a introdus utilajul de model „H-60” care de fapt nu-i aparținea, în capitalul statutar al ÎM „Trans Oil East” care este administrată tot de el, indicând costul utilajului de 1.556.000 USD, astfel devenind asociat cu cotă majoritară, în așa mod, Petru Șișcov a însușit utilajul de model „H-60”, folosindu-l în scopuri personale, prin ce a cauzat un prejudiciu în sumă de 396.000 USD (conform cursului oficial al BNM constituia 4.736. 160 MDL), ceea ce constituie proporții deosebit de mari.”.

Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului în baza articolului 190 alin. (5) Cod penal: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Generală, Roșu Sergiu prin care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște culpabil pe Șișcov Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale (30000 lei).

3.1 În conținutul cererii de apel depuse a invocat că:

- acțiunile lui Șișcov Petru, au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca excrocherie, adică dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Luându-se în considerație că, în cadrul examinării instanța de judecată s-a stabilit săvârșirea de către inculpatul Șișcov Petru a unei fapte prejudiciabile prevăzută de Legea penală ce a cauzat prejudicii altei persoane în proporții deosebit de mari, însă nu a avut un scop cupidant, a fost solicitat recunoașterea acestuia culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, care a cauzat prin înșelăciune și abuz de încredere daune materiale în proporții deosebit de mari părții vătămate, fără scop de însușire. Instanța de judecată însă nu a luat în considerație aceste alegații ale acuzării și s-a axat pe faptul că, inculpatul nu a dobândit ilicit bunurile altei persoane, pronunțând o sentință de achitare nemotivată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2017, s-a admis recursul ordinar declarat de procuror, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe Șișcov Petru și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șișcov Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală coroborat cu art. 53 lit. g) Cod penal, Șișcov Petru a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

8. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zumbreanu Tatiana în numele inculpatului, prin care făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Zumbreanu Tatiana în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Șișcov Petru și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre prin care constată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii, bazându-se exclusiv pe actele și

lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus achitarea lui.

Instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a conchis neîntemeiat asupra vinovăției inculpatului bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, puse, anterior, la baza achitării lui Șișcov Petru, mai mult ca atât, partea vătămată și majoritatea martorilor nu au fost audiați de către Curtea de Apel.

Cît privește solicitarea procurorului în faza judecării în prima instanță, precum că acesta a modificat încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat din art. 190 alin. (5) Cod penal în art. 196 alin. (4) Cod penal, potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar a menționat că, prima instanță, urma să se pronunțe asupra acestui fapt în sentința sa mai detaliat, or, acesta s-a limitat doar printr-o frază „în acțiunile inculpatului pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere sunt relații civile”, astfel neargumentând suficient solicitarea acuzatorului privind modificarea încadrării juridice.

A mai remarcat instanța de recurs ordinar și faptul că, nu este clară descrierea faptei constatate de instanța de apel pe învinuirea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal ori, conform contractului nr. 0111 din 27.01.2011 a fost încheiat contractul cu SRL „Reotek”, în persoană Cadencev Vladimir și SRL „Everes Trading Corp” în persoană Șișcov Petru, proprietarul atelajului H-60 fiind SRL „Reotek”, dar nu Bagandov Magomedshapi care este parte vătămată în prezenta cauză. Totodată, în hotărârea Judecătoriei Arbitrare din Moscova din 07.06.2013, Bagandov Magomedshapi nici nu este reclamant, coreclamant sau intervenient pe cauză.

Din materialele cauzei (f.d. 183, 184, vol. II), sunt depuse cereri de la partea vătămată Bagandov Magomedshapi și directorul SRL „Reotek”, Cadencev Vladimir, în care au menționat că, între SRL „Reotek”, în persoană Cadencev Vladimir și SRL „Everes Trading Corp” în persoană Șișcov Petru, sunt prezente relații civile, ultimul benevol a executat Hotărârea Judecătoriei Arbitrare din Moscova din 07.06.2013 și nu are nici o pretenție la Șișcov Petru, menționând că în acțiunile ultimului lipsește componenta infracțiunii, nefiind solicitat vre-un prejudiciu material de la părți.

Instanța de apel a cercetat superficial materialele cauzei, din care motiv nu au fost corect apreciate prin prisma coroborării lor.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020 a fost respins ca fiind nefondat, apelul declarat de procuror și menținută sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 22 decembrie 2015 privindu-l pe Șișcov Petru.

10.1 *Instanța de apel* audiind inculpatul Șișcov Petru, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate instanței de apel și cercetate în ședința de judecată în primă instanță, precum și probelor administrate de prima instanță, cercetate suplimentar și verificate

în ședința de judecată în apel, a apreciat că nu există temei pentru casarea sentinței atacate.

În ședința de judecată în apel au fost cercetate și verificate probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță: - declarațiile părții vătămate Bagandov M. (vol. I, f. d. 78-81; vol. II, f. d. 173-181); - declarațiile martorului Surocean M. (vol. I, f. d. 100-102; vol. II, f. d. 164-169); - declarațiile specialistului Ciochina V. (vol. I, f. d. 219-221; vol. II, f. d. 158-162; vol. III, f. d. 25-26); - plângerea depusă de reprezentantul companiei SRL „Reotek” Suroceanu M. la 18.01.2014 (vol. I, f. d. 6); - contractul nr. 0111 din 27.01.2011 de livrare a utilajului de prelucrare a petrolului încheiat între compania SRL „Reotek” în persoana lui Cadanțev V. în calitate de vânzător și „EverEast Trading Corp” în persoana lui Șișcov P. în calitate de cumpărător (vol. I, f. d. 7-11, 151-153); - procura nr. 485 din 21 octombrie 2013 prin care se confirmă că Surocean M. este reprezentantul companiei SRL „Reotek” și a fost în drept să înainteze plângere în prezenta cauză penală (vol. I, f. d. 12, 103); - explicație de la Cadanțev V. din 05.02.2014 prin care confirmă faptul că între compania SRL „Reotek” în persoana lui Cadanțev V. și „EverEast Trading Corp” în persoana lui Șișcov P. a fost încheiat contractul N0111 din 27.01.2011 (vol. I, f. d. 82); - scrisori și înscrisuri în care se indică că utilajul a fost instalat și pornit la 20.06.2011 (vol. I, f. d. 94); - înscrisuri de mână prin care se constată că lucrările privind pornirea utilajului sau finisat la 20.06.2011 (vol. I, f. d. 99); - încheierea Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 09.04.2014 prin care s-a transmis utilajul spre păstrare către SRL Reotek și depozitare (vol. I, f. d. 128-129); - procesul - verbal de cercetare la fața locului din 08.04.2014 conform căruia a fost examinat utilajul H-60 instanța de str. Ocolirii 3 or. Sângerei (vol. I, f. d. 130-144); - actul privind rezultatele inspectării economico – financiare tematice efectuat la ÎM „Trans Oil East SRL” din 16 mai 2014 (vol. I, f. d. 148-186); - actul de constatare din 14.05.2014 întocmit de Direcția inspectare financiară a întreprinderilor de stat a Inspecției Financiare prin care s-a constatat că echipei de inspectare a fost prezentat doar documentul SWIFT ce atestă transferul a 250 000 dolari SUA către OOO Peotek (Rusia) cu destinația ”pentru instalația de rafinare”; La data efectuării inspectării, utilajul instalația de prelucrare a petrolului de model H-60 se afla la bilanțul întreprinderii SRL Trans Oil East și figura în contabilitate la capitolul active materiale în curs de execuție (vol. I, f. d. 150); - scrisoarea nr. 22 din 11.05.2011 de la Șișcov P. către Cadanțev V. prin care comunică, că utilajul livrat nu corespunde celui contractat (vol. I, f. d. 154-155); - calculul procedurilor vamale (vol. I, f. d. 161); - raportul de evaluare a proprietății nr. 365-11 din 16.10.2007 în privința instalației de rafinare a petrolului de dimensiuni mici H-60 „EverEast Trading Corp” SRL, conform căruia valoarea pe piață a utilajului constituie 18 010 000 lei (vol. I, f. d. 168-173); - decizia privind înregistrarea modificărilor din 26.07.2011 prin care în

Registrul de stat al persoanelor juridice s-a schimbat denumirea SRL „Trans Oil East” în ÎM „Trans Oil East” SRL; capitalul social constituie 18 015 400 lei, dintre care suma majorării constituie 18 010 000 lei (mijloace fixe instalația de rafinare a petrolului de dimensiuni mici H-60) (vol. I, f. d. 177); - procesul – verbal nr. 4 al adunării fondatorilor „Everes Trading Corp” din 02.06.2011 (vol. I, f. d. 179); - procesul – verbal al adunării generale a asociaților SRL „Trans Oil East” din 18.07.2011 (vol. I, f. d. 180); - extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice din 28.01.2014 prin care se constată modificările înregistrate în statului întreprinderii (vol. I, f. d. 181); - certificat de înregistrare (vol. I, f. d. 182); - facturile de export (vol. II, f. d. 6-12); - procesul-verbal de examinare a contractului nr. 0111 prin care se constată că a fost semnat din numele lui Șișcov Petru și a actului inspectării economice financiare din 16.05.2014, precum și alte acte (vol. II, f. d. 21); - hotărârea Arbitrajului din or. Moscova din 07.06.2013 prin care „Everes Trading Corp” e obligată să transmită utilajul către SRL „Remotek” (vol. II, f. d. 115-116; 133-134); - cererea depusă de partea vătămată Bagandov M. la 26.10.2015 prin care comunică că nu are pretenții față de Șișcov P. pentru că a returnat utilajul (vol. II, f. d. 183); - cererea depusă de Cadanțev V. la 26.10.2015 prin care comunică că nu are pretenții față de Șișcov P. pentru că a returnat utilajul (vol. II, f. d. 184); - încheierea Judecătoriei Sîngerei din 09 martie 2015 prin care se încuviințează executarea silită a hotărârii arbitrajului din or. Moscova (vol. II, f. d. 188);

Instanța de apel a indicat că sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului Șișcov Petru, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul acuzării. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței de achitare a inculpatului Șișcov Petru, au fost obținute legal, sânt admisibile și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală. Probele prezentate în sprijinul învinuirii nu demonstrează vinovăția inculpatului Șișcov Petru în cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Potrivit instanței de apel, instanța de fond a pus la baza sentinței probele menționate la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură, fiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Inculpatul Șișcov Petru pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată în primă instanță, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovat de săvârșirea faptei imputate, deoarece n-a comis fapta incriminată prin rechizitoriu precum și cea solicitată de către procuror ulterior. Declarațiile inculpatului Șișcov Petru au fost considerate, în principiu, constante și nu conțin contradicții esențiale.

Instanța de apel a subliniat că versiunea inculpatului Șișcov Petru nu este combătută prin probele prezentate de partea învinuirii. Analizând, declarațiile inculpatului în coroborare cu cele ale părții vătămate și a martorilor, raportate la probatoriul administrat, se apreciază că nu este demonstrată vinovăția inculpatului Șișcov Petru în comiterea faptei imputate. Din declarațiile părții vătămate Bagandov Magomedshapi și martorului Suruceanu M., audiați în ședința de judecată în prima instanță, rezultă că inculpatul Șișcov Petru nu se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5), or art. 196 alin. (4) Cod penal.

Solicitarea procurorului de a reîncadra acțiunile inculpatului de la 190 alin. (5) la 196 alin. (4) Cod penal, de către instanța de apel a fost considerată drept nefondată, din următoarele considerente: Analizând contractul nr. 0111 din 27.01.2011 de livrare a utilajului de prelucrare a petrolului încheiat între compania SRL „Reotek” în persoana lui Cadanțev V. în calitate de vânzător și „EverEast Trading Corp” în persoana lui Șișcov P. în calitate de cumpărător, proprietarul utilajului de model H-60 este SRL „Reotek”, dar nu Bagandov Magomedshapi care a fost recunoscut ca parte vătămată în prezenta cauză penală.

Totodată, în hotărârea Judecătorei Arbitrare din Moscova din 07.06.2013, Bagandov Magomedshapi nu are nici o calitate, adică nu este reclamant, coreclamant sau intervenient pe cauză.

În atare considerente, relevante sunt și cererile depuse de către partea vătămată Bagandov Magomedshapi și directorul SRL „Reotek”, Cadanțev Vladimir, în care au menționat că, între SRL „Reotek”, în persoană Cadanțev Vladimir și SRL „Everes Trading Corp” în persoană Șișcov Petru, sunt prezente relații civile, ultimul benevol a executat Hotărârea Judecătorei Arbitrare din Moscova din 07.06.2013 și nu are nici o pretenție la Șișcov Petru, menționând că în acțiunile ultimului lipsește componenta infracțiunii, nefiind solicitat vreun prejudiciu material de la părți. Prin urmare, probele prezentate în sprijinul învinuirii nu demonstrează vinovăția inculpatului Șișcov Petru în cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Concluzia instanței de apel este formată în baza probelor prezentate de partea acuzării în cadrul cercetării judecătorești. Or, aceste probe sunt insuficiente pentru pronunțarea unei noi hotărâri – de condamnare a inculpatului. Altfel spus, prin activitatea părții acuzării în ședința instanței de apel nu este răsturnată concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului.

Instanța de apel a subliniat drept relevante considerentele cuprinse în sentință: „ ... la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze recurgerea inculpatului Șișcov Petru la acțiunea adiacentă din cadrul laturii obiective a componentei de infracțiune imputate inculpatului. Careva probe

concludente, pertinente și utile care să confirme dobândirea ilicită a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată Bagandov Magomedshapi, la care a recurs inculpatul Șișcov Petru pentru a sustrage părții vătămate utilajul - instalația de prelucrare a petrolului de dimensiuni mici de model „H-60,, (TY 3647-003- 10246819- 2004), de către partea acuzării nu au fost prezentate.

Deci, în contextul celor expuse, se relevă faptul că, versiunea înaintată de către inculpatul Șișcov Petru că nu a comis infracțiunea imputată, nu a fost combătută de probele prezentate de acuzare, iar argumentele acuzatorului prezentate sunt interpretate ca o presupunere.

În contextul celor elucidate, este de subliniat că, în pct. 15 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, nr.23 din 28.06.2004, se explică: „Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă în momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.”

Instanța de apel raportând aceste tălmăciri la condițiile speței a constatat că părțile contractate au urmărit executarea cu bună-credință a obligațiilor asumate.

Instanța de apel la cazul dedus judecății, a stabilit că drepturile subiective a presupusei părți vătămate, au fost exercitate în ordinea procedurii civile. Pe cale de consecință, la caz, lipsește temeiul aplicării răspunderii penale pentru acțiunile întreprinse de inculpat. Faptul că, în acțiunile inculpatului Șișcov Petru sunt relații civile și nu penale se dovedește și prin materialele cauzei și anume: prezenta cauză penală a fost pornită conform ordonanței din 18.02.2014 (f.d 1, vol. 1) în temeiul art. 190 alin.(5) Cod penal, pe faptul escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor ce aparțin SRL „Reotek” și Bagandov Magomedshapi Musaevici în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere de factorii de decizie ai Companiei „Everes Trading Corp” în persoana lui Șișcov Petru.

Partea pătimită SRL „Reotek” în persoana directorului Cadanțev Vladimir conducându-se de prevederile p. 12.2 a contractului nr. 0111 din

27.01.2011 s-a adresat în Judecătoria Arbitrală din Moscova privind obligarea "Everes Trading Corp" în persoana directorului Șișcov Petru să transmită către SRL "Reotek" utilajul (1160) livrat în baza contractului nr. 0111 din 27.01.2011, iar potrivit hotărârii instanței arbitrale din 07.06.2013 s-a decis obligarea "Everes Trading Corp" să transmită către SRL "Reotek" utilajul - instalație de prelucrare a petrolului de dimensiuni mici H-60 (TY3647-003-10246819-2004) livrată conform contractului nr. 0111 din 27.01.2011. Hotărârea Judecătoriei Arbitrale din Moscova din 27.06.2013 a intrat în vigoare la data de 08.07.2013 nefiind atacată de "Everes Trading Corp", fapt despre care a aflat în cadrul examinării cauzei penale în fond și că litigiul între SRL "Reotek" și compania "Everes Trading Corp" s-a examinat în mod civil. Totodată, instanța de judecată a stabilit că, hotărârea Judecătoriei Arbitrale din Moscova este din data de 27.06.2013, pe când dosarul penal în privința lui Șișcov Petru a fost intentat mai târziu de la data emiterii hotărârii indicate și anume la data 18.02.2014.

Astfel, între părți a avut loc un litigiu civil izvorât din contractul nr. 0111 din 27.01.2011 de livrare a utilajului de prelucrare a petrolului de dimensiuni mici de 11 model H-60 TY3647-003- 10246819-2004 soluționat prin hotărârea Judecătoriei Arbitrale din Moscova.

Mai mult ca atât, conform încheierii din 09.03.2015 a Judecătoriei r-lui Sîngerei RM a fost recunoscută hotărârea Judecătoriei Arbitrale din Moscova din data de 27.06.2013 prin care a fost obligată Compania "Everes Trading Corp" să transmită către SRL "Reotek" utilajul indicat conform contractului nr.0111 din 27.01.2011, încheierea din 09.03.2015 a devenit definitivă și irevocabilă ce-a ce denotă faptul că, între părți sunt relații civile.

Mai mult ca atât, martorul Sुरुceanu Mihail a recunoscut raportul juridic civil contractual, făcând trimitere directă la contractul nr. 0111 din 27.01.2011 încheiat între "Reotek" și "Everes Trading Corp" în persoana directorului Șișcov Petru, cât și partea vătămată Bagandov Magomedshapi a recunoscut contractul sus menționat nefiind parte contractantă și care totodată nu a prezentat careva probe pertinente la examinarea cauzei în speță invocând nemotivat că ar pretinde de a fi parte vătămată în urma acestui contract.

Prin urmare, urmărirea penală pe cazul dat s-a efectuat în baza plângerii din 18.01.2014 depusă de către Sुरुceanu Mihail (f.d. 6. V-II) care a tăinuit faptul, că deja litigiul între ambele părți a contractului nr. 0111 din 27.01.2011 (încheiat între SRL "Reotek" în persoana directorului Cadanțev Vladimir și Compania "Everes Trading Corp", în persoana directorului Șișcov Petru, (f.d 7-11 vol. 1) a fost hotărât prin hotărârea Judecătoriei Arbitrale din Moscova din 27.06.2013.

Mai mult ca atât, Sुरुceanu Mihail, în cadrul ședinței de judecată a relatat că, nu cunoaște detaliile acestui contract, necătînd la faptul că, acesta

a fost semnat de D-lui personal și împuternicit din numele SRL „Reotek”,- directorul fiind Cadanțev Vladimir (Доверенность №485 din 21.10.2013 г. Ставрополь, (f.d.103 vol. 1)) să reprezinte drepturile și interesele Companiei ruse “Reotek”.

De către organul de urmărire penală Șișcov Petru se învinuiește, precum că acesta a însușit utilajul de model “H-60” folosindu-1 în scopuri personale, prin ce a cauzat un prejudiciu în sumă de 396 000 USD, însă este de menționat că, înculpatul Șișcov Petru a achitat în avans o sumă destul de impunătoare și anume 250 000 USD companiei “Reotek” fapt care denota cu certitudine scopul inculpatului Șișcov Petru de a se achita și intenția de ași executa obligațiile contractuale iar achitarea ulterioară a sumei totale datorate fiind stopată din motiv de boală a feciorului său, cât și perioada de reabilitare, acest fapt fiind confirmat de martorii Suruceanu Mihail și partea vătămată Magomedshapi Bagandov în cadrul ședinței de judecată.

Ce ține de învinuirea adusă de către procuror în privința inculpatului Șișcov Petru privitor la obținerea cărorva avantaje economice pe viitor, și anume, obținerea de credite bancare sau achitarea dividendelor către Compania “Everes Trading Corp” aflat în zona „off-shore”, care aparține, Petru Șișcov din numele Companiei „Everes Trading Corp” a introdus utilajul de model “H-60,, care de fapt nu-i aparținea, în capitalul statutar al IM “Trans Oil East” care este administrată tot de el, indicând costul utilajului 12 de 1.556.000 USD, astfel devenind asociat cu cotă majoritară și în așa mod, Petru Șișcov a însușit utilajul de model „H-60,, folosindu-1 în scopuri personale, prin ce a cauzat un prejudiciu în sumă de 396.000 USD (conform cursului oficial al BNM constituia 4.736. 160 MDL), ceea ce constituie proporții deosebit de mari - sunt doar niște presupuneri care nu au fost probate în cadrul examinării cauzei, utilajul de model „H-60,, a fost instalat pe teritoriul amplasat pe str. Ocolirii nr.3 (Obeznaia) or. Sîngerei și a fost testat de către angajații SRL „Reotek,, Petru Șișcov asigurând achitarea parțială a utilajului dat.

Este de menționat că legalitatea reflectării Utilajului de model “H-60” în capitalul statutar al ÎM “Trans Oil East” a fost făcut în baza Raportului de evaluare din 16.10.2007 (f.d 168); procesului- verbal al Adunării fondatorilor “Everes Trading Corp” din 02.06.2011 (f.d. 179; procesului-verbal al Adunării generale a asociaților SRL “Trans Oil East” din 18.07.2011 (f.d 180) înregistrând modificările la Camera înregistrării de Stat (Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice din 28.01.2014 (f.d -181).

Martorul Vasile Ciochină, șef adjunct al Direcției inspecția financiară a întreprinderilor de stat a Inspecției financiare la fel a confirmat faptul că utilajul de model H-60 se află la balanță la întreprinderea SRL “Trans Oil East” și figurează în contabilitate la capitolul active materiale în curs de execuție. Totodată martorul a recunoscut că a constatat creșterea valorii

utilajului doar în baza declarației de import nr.LR04840545 din 02.12.2012 dar nu a verificat facturile de export al Companiei "Reotek" deoarece organul de urmărire penală nu a solicitat.

Acest fapt denotă cu certitudine că Șișcov Petru avea scop de a se achita conform contractului, dar nu pentru al folosi în scopuri personale la luarea unor credite pe viitor. În afară de aceasta, pe parcursul examinării cauzei părțile au conchis prin Acord de transmitere benevolă din 24.09.2015 - să transmită utilajul "H-60" SRL "Reotek". Adică părțile au respectat condițiile contractuale privind restituirea utilajului în baza raportului juridic contractual civil.

Afirmațiile privitor la faptul că, au existat relații civile între SRL "Reotek", și Șișcov Petru au fost confirmate și de către directorul SRL "Reotek" Cadanțev Vladimir și Magomedshapi Bagandov prin cererile D-lor din 24.09.2015 depuse către instanța de judecată, unde recunosc că, între Companiile SRL "Reotek" și "Everes Trading Corp" în persoana directorului Șișcov Petru sunt relații civile și astfel în acțiunile lui Petru Șișcov lipsește componența infracțiunii..." (vol. II, f. d. 222-225).

Considerentele primei instanțe, sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care duc judicios la soluția de achitare a inculpatului Șișcov Petru.

Sentința atacată este legală, întemeiată și motivată, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor stipulate în articolele 8 alin. (3), 101, 384 alin. (3) și (4), articolele 390 alin. (1), pct. 4), 394 alin. (3) și 396 Cod de procedură penală, precum și ținând seama de recomandările oferite prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006 „Privind sentința judecătorească”, care, în punctul 6 prevede: „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în articolul 385 Cod de procedură penală.”

11. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin prin care invocând incidența pct. 6, a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei, în alt complet de judecată.*

11.1 *În susținerea recursului procurorul a invocat că:*

- dacă instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor propusă de acuzare și a ajuns la concluzia menținerii achitării lui Șișcov Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra

fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel a acționat în derogarea de la prevederile procesual-penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.2015 cu privire la practica judecătorească a cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Șișcov Petru, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- la examinarea cauzei penale în prima instanță, acuzarea și-a schimbat poziția și în susținerile verbale a optat pentru calificarea faptei incriminate lui Șișcov Petru în baza art. 196 alin. (4) Cod penal pe când instanțele de judecată au cercetat probele reieșind din învinuirea adusă inițial în baza art. 190 alin. (5) Cod penal;

- nu este de acord cu poziția instanței de apel privind soluția de achitare menținută în privința inculpatului Șișcov Petru, or această soluție este contrară normelor procesuale, iar motivarea invocată de către instanță nu poate fi acceptată ca o motivare justificativă a concluziei adoptate;

- instanța de apel la examinarea cauzei a reținut aceeași motivare invocată de către instanța de fond, cu privire la faptul că între inculpatul Șișcov Petru și partea vătămată Bagandov Magomedshapi au existat raporturi civile de locațiune cu ce nu este de acord și consideră că anume această motivare invocată de către instanță dovedește poziția și soluția ambiguă a instanțelor, soluție prin care instanțele se contrazic pe sine;

- atât prima instanță și instanța de apel nu au examinat cauza penală conform acelei învinuiri susținute de către acuzarea de stat, or pe caz, contrar faptului că inculpatul Șișcov Petru a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, acuzatorul de stat, atât în discursul său expus în fața instanței de fond, cât și în cererea de apel a solicitat condamnarea inculpatului pentru fapta prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal;

- consideră că instanțele de judecată urmau să cerceteze probele și să le aprecieze anume în raport cu acea calificare propusă de către acuzator la examinarea cauzei penale, or la etapa susținerilor verbale, acuzatorul efectuând o analiză a probatoriului administrat în raport cu fapta comisă de către Șișcov Petru a constatat că această faptă corespunde indicilor infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel, au cercetat probele administrate de către acuzare în raport cu acea faptă de care a fost achitată, prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, or în cazul în care instanțele ar fi respectat acele limite ale învinuirii propuse/modificate de către acuzarea de stat ar fi constatat dovedită fapta comisă de către Șișcov Petru;

- instanța de judecată nu s-a expus pe faptul că acuzarea a înaintat învinuire menționând lipsa scopului de însușire;

- consideră că vinovăția inculpatului Șișcov Petru este dovedită prin declarațiile părții vătămate Bagandov Magomedshapi, declarații pe care instanța nu avea careva temei a le respinge ori cel puțin a le aprecia critic;

- consideră că urma a fi apreciată critic poziția lui Șișcov Petru, care indică că de fapt partea vătămată nu și-a onorat obligațiile contractuale și a furnizat utilaj ruginit, vechi și de o altă calitate, deoarece inculpatul nu s-a adresat cu nici o plângere în acest sens, nu a mers în instanța de judecată, spre deosebire de SRL „Reotek” care s-a adresat în instanța de arbitraj, la materialele cauzei fiind anexată decizia Curții de Arbitraj din Moscova din 07.06.2013 prin care „Everes Trading Corp” e obligată să transmită utilajul către SRL „Reotek”, cât și hotărârea Judecătorei Sîngerei din martie 2015 prin care se încuviințează executarea silită a hotărârii Curții de Arbitraj din or. Moscova, iar inculpatul Șișcov Petru nu a contestat nici una din hotărârile nominalizate, fapt pe care însuși inculpatul îl declară în ședința de judecată;

- consideră că pe caz, s-a dovedit vinovăția lui Șișcov Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal pentru comiterea cauzării de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari fără scop de însușire;

- consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei, a admis o eroare de drept și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanță, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

12. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Zumbreanu Tatiana în numele și interesele inculpatului Șișcov Petru, considerând decizia instanței de apel drept legală și întemeiată, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procuror, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

13. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs, procurorul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, deoarece instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine soluția de casare a sentinței primei instanțe.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel, concluziile expuse conțin raționamente întemeiate asupra soluției de menținere a sentinței primei instanțe prin care inculpatul Șișcov Petru a fost achitat de învinuirea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că procurorul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor inculpatului, părții vătămate, a martorilor cât și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele procurorului recurent, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit a stabilit că concluziile instanței de apel privind menținerea sentinței prin care inculpatul Șișcov Petru a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 190 alin. (5) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, sunt bazate pe analiza și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și multilaterală a soluției adoptate de către instanța de apel (*pct.11-19 al deciziei CA*), fiind expusă motivat concluzia privind nevinovăția inculpatului Șișcov Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or, vina inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

La acest capitol, instanța de recurs reține că sunt întemeiate argumentele instanței de fond precum că la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze recurgerea inculpatului Șișcov Petru la acțiunea adiacentă din cadrul laturii obiective a componentei de infracțiune imputate. Careva probe concludente, pertinente și utile care să confirme dobândirea ilicită a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată Bagandov Magomedshapi, la care a recurs inculpatul Șișcov Petru pentru a sustrage părții vătămate utilajul - instalația de prelucrare a petrolului de dimensiuni mici de model „H-60,, (TY 3647-003-10246819-2004), de către partea acuzării nu au fost prezentate.

Astfel, a fost relevat faptul că, versiunea înaintată de către inculpatul Șișcov Petru că nu a comis infracțiunea imputată, nu a fost combătută de probele prezentate de acuzare, iar argumentele acuzatorului prezentate instanței au fost argumentat interpretate de către instanță doar ca o presupunere.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind întemeiate și mențiunile instanței de apel, care a reținut că instanța de judecată just a respins afirmațiile acuzatorului de stat privind reîncadrarea juridică a acțiunilor lui Șișcov Petru din baza art. 190 alin. (5) Cod penal în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, deoarece în cadrul cercetării judecătorești prima instanță corect a statuat că între părți sunt relații civile și acestea nu cad sub imperiul legii penale, astfel inculpatul corect fiind achitat pe art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit notează că nu poate fi admisă condamnarea lui Șișcov Petru pentru infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, după cum a fost solicitat de către procuror în ședința primei instanțe, or, la materialele cauzei nu sunt probe care ar confirma că inculpatul

a cauzat prin înșelăciune și abuz de încredere daune materiale în proporții deosebit de mari părții vătămate, fără scop de însușire acțiuni prevăzute de articolul nominalizat.

La fel, instanța de recurs reține ca întemeiat și argumentul instanței de apel precum că acuzarea nu a prezentat careva probe, care demonstrează intenția inculpatului de a cauza prejudicii altei persoane în proporții deosebit de mari.

Este relevant că acuzarea a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpatului din baza art. 190 alin. (5) Cod penal în baza art.196 alin.(4) Cod penal, fără a fi înaintată o nouă învinuire.

În sensul dat, Colegiul lărgit notează că potrivit practicii CEDO acuzatul trebuie să fie informat în mod corespunzător și pe deplin cu privire la orice modificare a acuzației, inclusiv modificările care au legătură cu „cauza” acesteia, și trebuie să dispună de timpul și înlesnirile necesare pentru a reacționa la aceste modificări și pentru a-și organiza apărarea pe baza oricărei noi informații sau afirmații. (*cauza Mattoccia împotriva Italiei; cauza Bäckström și Andersson împotriva Suediei*)

Informațiile referitoare la acuzațiile aduse, inclusiv încadrarea juridică care ar putea fi reținută de instanță în materie, trebuie să fie furnizată fie înainte de proces, în actul de inculpare, fie cel puțin în cursul procesului, prin alte mijloace, precum extinderea formală sau implicită a acuzațiilor. Simpla menționare a posibilității teoretice ca instanța să ajungă la o concluzie diferită de cea a parchetului în ceea ce privește încadrarea infracțiunii este, în mod evident, insuficientă. (*cauza I.H. și alții împotriva Austriei*)

Prin urmare, Colegiul conchide că motivele esențiale care au fost expuse de către procuror în cererea de recurs, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art. 8, art. 6 CEDO, astfel invocările recurentului privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele la care a avut acces și care au fost prezentate de părți, apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a determinat instanța de a concluziona că din probele administrate la materialele cauzei, vinovăția inculpatului Șișcov Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea, constatând că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Colegiul respinge alegațiile recurentului precum că instanța de apel nu a depus efort pentru aprecierea și evaluarea probelor prezente la materialele cauzei penale, or, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea achitării inculpatului, așa cum susține recurentul, fiind analizate în ansamblul toate probele, din punct de vedere al

coroborării acestora, corect ajungând la concluzia că ele nu sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului Șișcov Petru.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri complete și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale.

Din conținutul deciziei atacate, nu poate fi desprinsă concluzia privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit statuează că criticele expuse în recursul declarat, nu constituie erori în sensul art. 427 din Codul de procedură penală, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate chestiunile de fapt și de drept, fiind expuse în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

La fel, Colegiul penal lărgit stabilește, că în speță, nu a fost comisă careva eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecătii o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Șișcov Petru, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze

deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că argumentele recursului ordinar declarat de către procuror nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra respingerii recursului, ca fiind inadmisibil.

14. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Șișcov Petru xxxxxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **27 ianuarie 2022**.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Boico Victor

Pitic Mariana

Bejenaru Iurie

Burduh Victor